

Nr 1292

Av herr Nilsson, Ferdinand, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 156, med förslag till förordning om ändring i förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1500 i Andra kammaren)

Propositionen nr 156 till innevarande års riksdag med förslag om ändring av förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift, m. m. avser utom fördubbling av denna avgift bl. a. även viss skärpning av mervärdeskatten. Direkt och indirekt träffas såväl landsting som primärkommuner av propositionens skattehöjningar.

De efter avslutande av årets val framförda förslagen om nya skatteintäkter rör tillskott som vid budgetens fastställande i våras icke ifrågasatts. De erfordras icke för budgeten utan torde böra bedömas från allmän samhälls-ekonomisk synpunkt. Att landsting och primärkommuner träffats därav utgör snarast konsekvenshöjningar utan denna innebörd. Ett exempel på räckvidden av sådana biverkningar för Uppsala läns landsting visar emellertid att det för landsting och primärkommuner kan röra sig om betydande belopp.

Uppsala läns landsting har, enligt de för innevarande år gällande bestämmelserna om mervärdeskatt, beräknats att under år 1971 träffas av en belastning av ca 9 milj. kr. Den i våras beslutade och från 1 januari 1971 gällande förhöjda uttagningsprocenten innebär en femtioprocentig ökning med ca 4,5 milj. kr., varför denna skatt för 1971 utav de av landstinget för sina behov utdebiterade medlen tillför statsverket 13,5 milj. kr.

Nu gällande s. k. arbetsgivaravgift innebär att statsverket på en för Uppsala läns landsting beräknad lönekostnad av 130 milj. kr. — väsentligen avseende lönekostnader för landstingets sjuk- och hälsovårdsverksamhet — skulle kunna tillgodogöra sig 1,3 milj. kr. i arbetsgivaravgift. Den fördubbling av arbetsgivaravgiften som propositionen åsyftar medför att statsverket skulle ta ytterligare lika mycket eller sammanlagt 2,6 milj. kr. Sammanlagt skulle staten således av landstinget och dess skattebetalare under 1971 kunna tillgodogöra sig ca 16 milj. kr. eller ungefär en tiondel av den av landstinget för 1971 beslutade utdebiteringen.

Mer och mer tycks man i övrigt få klart för sig att det ökade skatte-trycket i landstingen och primärkommunerna gör det nödvändigt att ge-

nomföra den omfördelning av uppgifter och kostnader mellan staten, primärkommuner och landsting, som vid 1961 års riksdag 28 landsbygdsrepresentanter motionsledes först påyrkade (1961: I: 14 och II: 24) och som sedan dess i upprepade motioner återupptagits. Av ingen motionär har däremot satts i fråga att en sådan omfördelning skulle innebära att staten åter och åter skall öka landstingens och primärkommunernas skyldighet att betala till statsverket.

Gentemot försök att rätta till icke önskvärda verkningar av den indirekta statliga beskattningen har det stående argumentet varit att därav skulle uppstå krångel samt administrativa och skattetekniska svårigheter. Sådana synpunkter torde icke kunna anföras gentemot önskan att från mervärdeskatt befria primärkommuner och landsting. Detsamma gäller i fråga om den allmänna arbetsgivaravgiften. Det föreligger inte rimligt skäl att avgiftsbelägga den till sin väsentliga del vårdnatsbetonade samhällliga verksamhet som landsting och primärkommuner bedriver. Det borde inte kunna få förekomma att man beskattar sådant arbete.

Därför föreslås,

att, beträffande den i propositionen föreslagna lydelsen av förordningen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift § 2, denna paragraf måtte erhålla nedan angivna lydelse:

2 §.

Arbetsgivare erlägger — — — enligt lagen om allmän försäkring. Arbetsgivare som är landsting eller primärkommun är befriad från sådan arbetsgivaravgift.

Vid beräkning — — — allmän försäkring.

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag, avseende att från den 1 januari 1971 undantaga från skyldighet att erlägga s. k. mervärdeskatt landsting och primärkommuner.

Stockholm den 27 oktober 1971

Ferdinand Nilsson (cp)
i Kungsängen
